

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 У 003616 13 Увп
Бања Лука, 29.10.2015. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија овог суда Смиљане Мрше предсједника вијећа, те Страхине Ђурковића и Едине Чупељић чланова вијећа, уз судјеловање Здравке Чучак као записничара, у управном спору по тужби МИЗ Б., коју заступа пуномоћник С. К., адвокат из Т., Ул. ... бр. ... (у даљем тексту: тужилац) против рјешења број 21.05/476-256/10 од 10.12.2012. године тужене Републичке управе за ..., Б. Л., у предмету утврђивања права својине по члану 8 а) Закона о допуни Закона о приватизацији државног капитала у предузећима, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 У 003616 13 У од 25.03.2013. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 29.10.2015. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта тужене којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења ПЈ Б. број: 21.14/476-4/10 од 30.7.2012. године. Тим првостепеним рјешењем утврђено је право својине на земљишту испод објекта и које служи за редовну употребу објекта на к.ч. бр. ... уписана у п.л. бр. ... к.о. Б. а која одговара к.ч. старог премјера број ... уписана у з.к. ул. бр. ... к.о. С. и к.ч. број ... уписана у п.л. ... к.о. Б., а која одговара к.ч. ... уписана у з.к. ул. ... к.о. С. у корист а.д. за промет нафте, нафтних деривата и природног гаса П., а.д. Б. Л., ПЦ И. С. са 1/1 дијела.

Одбијање тужбе је образложено разлозима да није спорна својина на објекту (бензинској пумпи) па сходно томе било је потребно одредити земљиште испод објекта и за редовну употребу објекта, а што је у складу са чланом 8 а) Закона о допуни Закона о приватизацији државног капитала у предузећима („Службени гласник РС“, број 58/09, у даљем тексту: Закон), које одредбе су сагласне са одредбама члана 42. Закона о грађевинском земљишту („Службени гласник РС“, број 112/06 - у даљем тексту: ЗГЗ) односно одредбама члана 39. Закона о грађевинском земљишту („Службени гласник РС“, број 86/03 - у даљем тексту: ЗГЗ из 2003. год.) па будући да се ради о државном земљишту на којем је право коришћења само пренесено у корист В. џамије у С. и да је објекат (бензинска пумпа) унесена у почетни биланс стања заинтересованог лица и садржана у Програму приватизације тог предузећа то је било нужно одредити земљиште испод објекта и за редовну употребу објекта због чега је тужбу суд одбио као неосновану.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужилац оспорава њену законитост због повреде одредаба „Закона о управном поступку“, Закона о управним споровима, Закона о грађевинском земљишту, Закона о стварним правима, Закона о националзацији најамних зграда и грађевинског земљишта, Устава Босне и Херцеговине, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (Конвенција) те члана 1. Протокола 1. уз Конвенцију. Истиче да није спорно да је заинтересовано лице власник објекта (бензинске пумпе) и да је по сили Закона о грађевинском земљишту постало власник земљишта испод објекта и земљишта за редовну употребу објекта, али да је предметно земљиште национализовано и да тужиоцу за исто није плаћена накнада; да није доказано да је предметно земљиште преузето из посједа тужиоца и да је за исто исплаћена накнада чиме су повријеђена права тужиоца из члана 2/3 к) у вези члана 6/3 б). Устава БиХ и члана 1. Протокола 1. уз Конвенцију. Предлаже да се захтјев уважи, понишана пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање или да Врховни суд мериторно ријеши ову управну ствар.

Заинтересовано лице Н. П. а.д. Б. Л. у одговору на захтјев истиче да је захтјев неоснован, јер заинтересовано лице овај објекат користи више од 40 година и исти егзистира на истом мјесту, на истој парцели која није мијењала облик и површину од 1969. године; да је предметна парцела купљена од ИВЗ Б., али да је та документација уништена у ратним дејствима; да је предметна парцела ограђена бетонском оградом и одвојена од другог земљишта и да је објекат био предмет приватизације што нико од странака у том поступку није оспорио.

Размотривши захтјев, понишану пресуду, одговоре на захтјев, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Наиме, чланом 8 а) став 1. Закона прописано је, да на основу службене евиденције о извршеној приватизацији држаног капитала у предузећима по одредбама Закона о приватизацији државног капитала у предузећима („Службени гласник РС“, број 24/98, 62/02, 38/03 и 109/05) и одредбама Оквирног Закона о приватизацији предузећа и банака у Босни и Херцеговини („Службени гласник БиХ“, број 14/98), ИРБ РС а.д. Б. Л. по службеној дужности или по захтјеву заинтересованог лица издаје увјерење којим се означавају непокретности које су по почетном билансу стања (активни биланс) исказане у имовини преузећа које је било предмет извршене приватизације. Сходно ставу 2. овог члана на основу увјерења из става 1. овог члана, земљишно-књижне, катастарске документације и извода из судског регистра о оснивању предузећа, а по захтјеву заинтересоване странке, Републичка управа за ... Б. Л. ће спровести поступак и након извршеног увиђаја и изјашњења од стране лица геодетске струке у погледу идентификације земљишта испод објекта и земљишта које је неопходно за редовну употребу објекта према регулационом плану, односно мишљењу органа локалне самоуправе надлежном за уређење простора на подручју за које није донесен регулациони план, донијеће рјешење којим се утврђује право својине у корист подносиоца захтјева. По достављању правноснажног рјешења из става 2. овог члана од стране Републичке управе за

..., Земљишно-књижно одјељење надлежног суда и Одјељење за ... извршиће његово спровођење у јавним регистрима (став 3.).

Дакле, ради се о посебном поступку који се проводи по одредби члана 8 а) Закона, будући да је подносилац захтјева правни субјект над којим је проведен поступак приватизације.

Из података списка произлази да је заинтересовано лице П. а.д. Б. Л., 2010. године поднијело захтјев Републичкој управи за ..., ПЈ Б. за утврђивање права својине на земљишту испод објекта и земљишту за редовну употребу објекта (бензинске пумпе), који објекат је заједно са правом коришћења на земљишту испод објекта и за редовну употребу објекта исказан у почетном билансу стања у имовини заинтересованог лица, која је била предмет приватизације, па је првостепеним рјешењем утврђено да је заинтересовано лице стекло право својине на земљишту испод објекта и за редовну употребу објекта, а које земљиште према налазу вјештака геометра чини к.ч. бр. ... уписана у п.л. бр. ... к.о. Б., а која одговара к.ч. старог премјера број ... уписана у з.к. ул. бр. ... к.о. С. и к.ч. број ... уписана у п.л. ... к.о. Б., а која одговара к.ч. ... уписана у з.к. ул. ... к.о. С. Оспореним актом тужени орган је овакво чињенично утврђење и правни став првостепеног органа прихватио као ваљан и жалбу одбио као неосновану. Пресудом нижестепеног суда тужба је одбијена и одржан на снази акт тужене.

Управни органи и нижестепени суд наводе да је чланом 42. став 1. и 2. ЗГЗ прописано да власнику објекта припада право својине на земљишту испод објекта и земљишту које служи за редовну употребу објекта, али се то право сада утврђује примјеном члана 8 а) Закона, јер је подносилац захтјева правни субјект над којим је извршена приватизација. Наиме, уколико је предузеће или дио предузећа приватизовано онда се проводи поступак у смислу одредбе члана 8 а) Закона и у том поступку се утврђује земљиште испод објекта и земљиште за редовну употребу објекта.

По оцјени овога суда, правилно је нижестепени суд одржао на снази оспорено рјешење којим је одбијена жалба тужиоца, јер је првостепено рјешење у свему донесено сагласно одредби члана 8 а) Закона будући да је тужилац уз захтјев приложио увјерење ИРБ, Програм приватизације, Лист непокретности, увјерење о статусним промјенама, а проведено је и посебан испитни поступак у складу са чланом 8 а) Закона у којем је утврђено да је наведени објекат исказан у почетном билансу стања у имовини заинтересованог лица и да је над истим проведена приватизација, што није оспорило ни ПРС, а ту чињеницу не оспорава ни тужилац.

Такође из утврђеног чињеничног стања произлази да је рјешењем НО Општине Б. број 03-251/1 од 16.11.1959. године предметно земљиште национализовано и да је на основу члана 38. и 39. тадашњег Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта („Службени лист ФРЈ“, бр. 52/58, у даљем тексту: Закон о национализацији) у зк. ул. број ... к.о. С., Б. уписано као друштвена својина са правом кориштења В. цамије у С.

Дакле, наведено земљиште је било предмет национализације, што не спори ни тужилац, па будући да се води као друштвена, односно државна својина онда су испуњени услови за утврђивање права својине на земљишту испод објекта и земљишту које служи за редовну употребу објекта (бензинске пумпе) који објекат је био предмет приватизације у смислу члана 8 а) Закона.

Да ли је за национализовано земљиште, тужиоцу исплаћена накнада или није не утиче на рјешавање ове управне ствари, јер питање накнаде за национализовано земљиште није предмет рјешавања у овом поступку. Тужилац у захтјеву, а то је истицао и током поступка, заправо приговара чињеници да тужиоцу за национализовано земљиште није исплаћена накнада али тај приговор, по оцјени овог суда, није релевантан за одлучивање по захтјеву заинтересованог лица у овој управној ствари, па му у овом поступку и није повријеђено право из члана 2/3 к). у вези члана 6/3 б). Устава БиХ и право на имовину из члана 1. Протокола 1. уз Конвенцију.

Из наведених разлога не стоје наводи из захтјева да су побијаном пресудом повријеђене одредбе „Закона о управном поступку“, Закона о управним споровима, Закона о грађевинском земљишту, Закона о стварним правима, Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта.

Како ни остали наводи захтјева нису могли довести до другачије одлуке, то по оцјени овог суда, у побијаној пресуди нису остварени разлози предвиђени одредбама члана 35. став. 2. ЗУС, па се захтјев тужиоца за њено ванредно преиспитивање, на основу одредбе члана 40. став 1. тог закона, одбија.

Записничар
Здравка Чучак

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић